

Utopie of realiteit?

Droom weg of schrik wakker

Een echte 'Roeland van der Kley' haal je er zo tussenuit. Het veelal heldere kleurgebruik en de uiterste precisie kenmerken de realistische stijl van deze kunstenaar in hart en nieren. Fantasie of verborgen werkelijkheid? Natuur en vrouwelijk schoon zijn geliefde onderwerpen van Van der Kley. Schoonheid in de zuiverste vorm, ook al ben je geen liefhebber, het vakmanschap en de treffende toon van zijn werken raken iedereen.

Galerie Très Art gevestigd in De Stoomfabriek stelt de werken van Roeland van der Kley tentoon en verkoopt deze ook. Eigenaar Arian van der Hoeven werkt al jaren samen met de schilder. De balans in deze samenwerking is bijzonder. Aan tafel met Roeland en Arian wordt de creatieve kruisbestuiving snel duidelijk.

Rode lippen onuitputtelijk thema

Roeland van der Kley: "Je kunt het een creatieve chemie noemen. Naast zijn commerciële talent om mijn schilderijen te verkopen, stimuleerde Arian mij tot het schilderen van een serie. De Red Lips Communication serie is daar een voorbeeld van. Het thema is iets wat kunstenaars al decennia lang bezighoudt. Eén van mijn grote voorbeelden Salvador Dali heeft de lippen van Mae West in een sofa vast weten te leggen, ook in de Pop Art komen de roodgeverfde lippen vaak terug. In de Red Lips Communication serie zie je diverse bevroren momenten in de spiegel, waarvoor het model staat te ijdeltuiten. Ze kust zichzelf in de spiegel. Eerst is alleen de mond zichtbaar, in de daarop volgende schilderijen komen de ogen en neus erbij. Langzaam wordt het beeld vergroot, tot het model helemaal in beeld is. De achtergrond is vaag, de hele wereld vergaat. Maar dit ontgaat deze ijdele dame, zij is alleen met zichzelf bezig. Dat is iets wat mij buitengewoon intrigeert. Ijdelheid en de leegte, die daar vaak mee gepaard gaat. Ik vind het bijzonder om te zien dat er mensen zijn die genoeg hebben aan zichzelf en uiterlijk vertoon als doel op

zich hebben gesteld. Zo is Patricia Paay wat mij betreft de ultieme belichaming van de ijdele vrouw van nu. Iets wat alleen zover doorgevoerd kan worden in een hoogconjunctuur. Al jaren is de immer ongelijke strijd tussen etalagepop en mens gaande. Een pop gemaakt om op een mens te lijken, is inmiddels het schoonheidsideaal voor velen. Fantasie of een verwrongen werkelijkheid? Neem als voorbeeld de realistische schilder Waterhouse, hij werd ruim honderd jaar geleden al geboeid door bekoorlijke dames en vereeuwigde hen in een sprookjesachtige omgeving. Eeuwig schoonheid blijft een onuitputtelijke bron waar kunstenaars nog vele jaren mee vooruit kunnen. Inspiratie genoeg wat mij betreft!"

Film van stilstaande beelden

Arian van der Hoeven laat enthousiast de schilderijen van de Red Lips Communication serie zien: "De totale serie vormt samen één kunstwerk, de werken worden nu al wel verkocht. Maar als alles klaar is, komt er een grote overzichtstentoonstelling hier in Zevenbergen. Dat zal in de loop van 2010 zijn, (knipogend) hou de website en nieuwsbrief maar in de gaten! De serie slaat enorm aan, het is fantastisch om te zien hoe Roeland dit

uit heeft gewerkt. Met het model zijn er diverse fotoseries gemaakt en van daaruit schildert hij de hele serie. Het is fijn om met Roeland samen te werken, een schilder die zijn vak verstaat. Hij heeft in 2000 een uitstapje als filmmaker gemaakt, maar ik ben blij dat hij zich weer grotendeels op het schilderen heeft toegelegd. Want het is en blijft een schilder pur sang. Wel is duidelijk te zien hoe hij de ervaringen uit de filmwereld meegenomen heeft en nu toepast. Hij

werkt nauw samen met kostuumontwerper Léanne van Deurzen. Zij heeft ook de jurk gemaakt die het model in de Red Lips serie draagt. In de schilderijen van het circus Par-Ys waar Roeland nu ook mee bezig is, wordt dit nog veel duidelijker. Hij heeft voor deze schilderijenreeks een heus script geschreven, hij cast zijn modellen en laat kostuums ontwerpen, het is echt ongelooflijk! En zo ook het resultaat van deze verbluffende schilderijen."

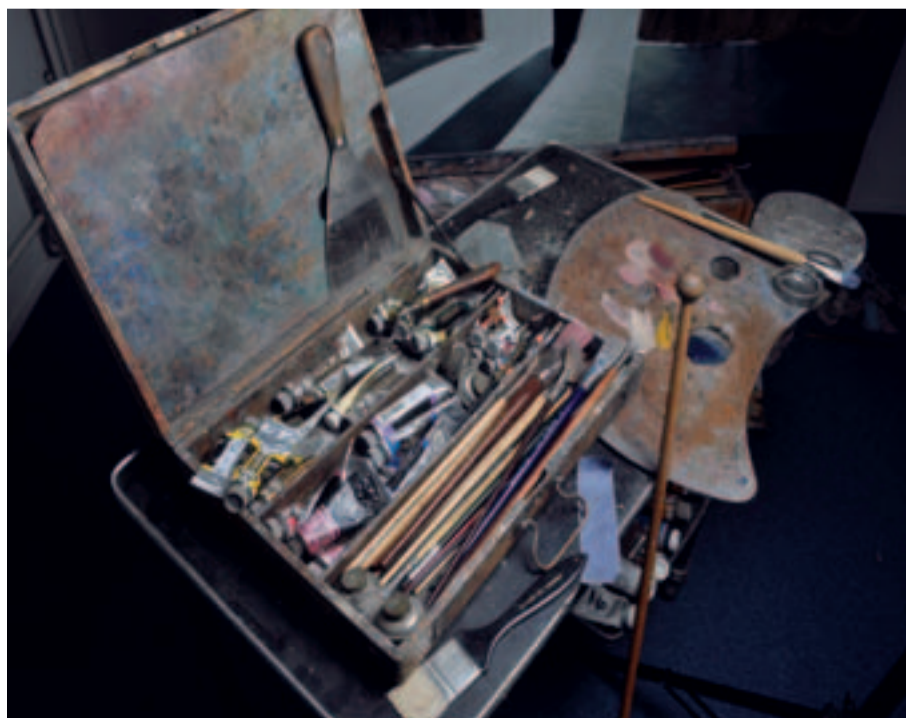
Circus droom

Lachend hoort Roeland het allemaal aan en hij knikt instemmend. "Het klopt, ik ben in de eerste plaats schilder. Toen ik een jaar of 16 was, wist ik wat ik wilde worden. Ik droomde van een traditioneel atelier, olieverf, een podium om mijn visie op kunst te delen. De primaire taak van een kunstenaar is naar mijn idee, het duiden van de tijd. Of je dat nu doet als filmmaker of schilder. Ik ben er achtergekomen dat de film zoveel onmogelijkheden heeft. Je bent afhankelijk van techniek, er is continu stress en tijdsdruk. Met mijn penselen en olieverf kan ik op een doek een verhaal op mijn manier vertellen. Het verhaal van het circus Par-Ys zonder publiek, staat voor een wereld waarin verborgen werkeloosheid standhoudt te midden van de waan van de dag. De waan waarin iedereen, soms tegen beter weten in, zijn plaats heeft gevonden. Circus is een schitterend decor; de kleuren,

de humor maar ook de tragedie en de melancholie zijn onuitputtelijk. In de reeks schilderijen die ik over Par-Ys maak, maakt het publiek kennis met een tiental circusartiesten. En daar ga ik zoals Arian zegt inderdaad op een filmtechnische wijze mee om. Ik heb het verhaal als een soort script uitgeschreven, de karakters vormen zich naarmate het verhaal vordert. Ik heb personen uit mijn omgeving benaderd, of liever gezegd gecast, om model te staan in een voor hen op maat gemaakt kostuum. De kostuums ontwerp ik samen met Léanne van Deurzen van Coupe de Theatre. Van het model met het kostuum maak ik foto's, welke ik gebruik voor mijn schilderijen. Ik geef toe, niet direct de meest eenvoudige weg. Maar voor mij een heel prettige manier, het circus en zijn personages komen zo gaande weg tot leven. Aan het einde van de reeks tijdens de overzichtstentoonstelling zullen ook de kostuums te zien zijn."

Laat de voorstelling beginnen

We maken kennis met twee personages uit het circus Par-Ys: de directeur Baron Wilhelm Alexander Heinrich von Würstenburg en de wereldberoemde clown Guido Lupo oftewel Glupo. De directeur geportretteerd met zijn verrekijker turend naar publiek, dat het circus al in geen tijden bezocht heeft. De schilder speelt zelf een actieve rol in het verhaal door de directeur de tip te geven om actief promotie te gaan maken in de stad. Glupo de clown mag niet mee, teleurgesteld zet hij zich op een krukje voor de tent. Terwijl hij hier vastgelegd wordt door de schilder, komt hij tot de conclusie dat hij onmogelijk mee kon gaan! Want wat is nu een circus zonder clown? Het verhaal achter de schilderwerken leest als een spannend boek en ik ben bijna teleurgesteld dat ik nog niet verder kan lezen. De schilderijen zijn perfect tot in detail, vakwerk tot in de puntjes. En de achterliggende gedachte: een verborgen wereld, waarin werkeloosheid verbloemd wordt. De nieuwe pose wordt als overlevingsmechanisme aangenomen voor de waarheid. Maar gelukkig kunnen we in het atelier van Léanne alvast kennis maken met een aantal andere circusartiesten: de koorddanseres, het orkest. Maar ook de boeienkoning, de dompteur, de waarzegster, de goochelaar en zijn assistente zullen allen acte de presence geven in het wereldberoemde circus. Ik kan niet wachten om uitgebreider kennis te maken... van mij mag de voorstelling beginnen.

Galerie Très Art

gevestigd in: De Stoomfabriek
Hazeldonkse Zandweg 19
Zevenbergen
Tel. 0168 – 33 22 33
info@tresart.nl
www.tresart.nl